

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Symboly vyloučení ze společenství v lidové tradici

Autor práce: Bc. Iveta Juřicová

Obor studia: Pedagog volného času – navazující Mgr. studium

Posudek vypracoval: Mgr. Tomáš Veber, Th.D.

Datum: 15. 5. 2015

Bakalářka Iveta Juřicová se ve své diplomové práci věnovala symbolům (sociálního) vyloučení v lidové tradici. Nejprve se věnovala obecně symbolu - charakterizovala jej a popsala jeho sociologický a psychologický význam. Ve druhé z kapitol se zaměřila na lidovou magii, pověry a rituály, přičemž její pozornost upoutaly dva trans-kulturní jevy: láska a smrt.

Třetí kapitola, rozestřená na stránkách 47-58, pojednává o vyloučení ze společenství, přičemž obsahuje tři podkapitoly: Počestnost, Nečistá řemesla a Ženský rod jako příčina hanby. Protože tato část představuje zároveň jednu z dominant celé práce, očekával bych, že alespoň tady překročí práce kompilační charakter a Juřicová bude jasněji postulovat svůj specifický přínos, který jsme povinni od diplomové práce očekávat. Ale také zde, jako v celém textu, drží se autorka striktně svých literárních zdrojů a lze jen stěží tušit, kde jsou hranice různých forem citací a kde jde o autorské myšlenky. Domnívám se, že od diplomové práce je třeba očekávat právě tuto „přidanou hodnotu“.

Čtvrtá a pátá kapitola podávají nejprve obraz ženy na okraji společnosti (s. 58-72) a poté muže (s. 72-75), v šesté kapitole *Společné znaky vyloučených ze společnosti* (s. 75-79) jsou data předešlých kapitol shrnuta a stanoven průnik daný shodným či obdobným společenským statusem. Zde je tedy nejpatrnější (ale také tady platí: velmi opatrně) autorský přínos Juřicové. V závěru se pak dočteme věty bezmála šokující: „Dále nebylo snadné vybrat vhodnou literaturu. Zejména v nabídce českých autorů je málo těch, kteří se danými problematikami zabývají objektivně a na odborné úrovni.“ (s. 80 an.) Přitom kulturně-antropologická, historicko-antropologická či etnologicko-etnografická literatura domácí i překladová je u dostatečně rozsáhlá. Autorka jako by si (mezi řádky) stěžovala vlastně na to, že svou práci nemohla těmi literárními zdroji podložit ještě důkladněji. I to jistě možné bylo, jen se domnívám, že takový způsob práce postrádá smysl – a že by jej studenti či budoucí absolventi měli využívat maximálně do úrovně bakalářského studia. Při vyšší kvalifikaci je, jsem si jist, potřebí prokázat více, než jen – velmi dovednou, jazykově vcelku kompaktní a stylově soudržnou – kompilaci. Práci bakalářky Juřicové doporučuji k obhajobě a s otázkou po jejím autorském přínosu hodnotím posuzovaný text stupněm **velmi dobře**.